

Ceteris paribus

UITGELICHT

RIGHT TO BUY

Veel landen proberen sociale problemen op te lossen door de bevolkingssamenstelling in wijken gevarieerder te maken. Dit kan door bewoners van sociale huurwoningen het wettelijke recht te geven om deze woning te kopen, zoals in het Britse *Right to Buy*-systeem (RTB). Kleinhans en Van Ham tonen aan dat de meest gewilde woningen in de beste buurten als eerste verkocht worden, wat leidt tot concentratie van armoede in de minst gewilde buurten. Daarnaast ontstaat in buurten met relatief welvarende huishoudens een verdere stijging in het woningbezit. Tot slot creëert het RTB-systeem problemen rond het onderhoud van de aangekochte woningen, aangezien eigenaren de kosten hiervan vaak niet kunnen opbrengen.

Kleinhans, R. en M. van Ham (2013) *Lessons learned from the largest tenure mix operations in the world: right to buy in the United Kingdom. IZA Discussion Paper Series*, 7168.

VRAAG V/D WEEK

Aan **Harry Verbon**, hoogleraar aan de Universiteit van Tilburg.

Is er reden voor een 40Min-partij?

Twintig jaar geleden schreef de WRR dat het voor de hand ligt dat toekomstige ouderen zelf de kosten van de vergrijzing dragen. De toenmalige politici (Kok, Brinkman, Bolkestein en anderen) verwelkomden deze conclusie. Natuurlijk, want zij hoefden niets te doen, terwijl ze zowel bij de zorg als bij de pensioenen (grotere) potjes hadden kunnen vormen. Nu zijn de potjes bijna leeg en de ouderen die de WRR op het oog had zijn aan de beurt om hun deel van de vergrijzingskosten te betalen. Maar ze willen niet. Ze sluiten zich aan bij een partij die 50Plus heet en die pensioenen op de pof wil uitkeren en die vindt dat overwinterende pensionada's extra zorgvoorzieningen moeten krijgen. Henk Krol is de lijsttrekker van deze partij en als hem gezegd wordt dat bejaarden de hoogste vermogens van Nederland hebben, dan zegt hij dat bejaarden alleen gemiddeld rijk zijn; er zijn ook arme ouderen. Zeker, die zijn er, maar extraatjes voor alleen de arme bejaarden stelt hij niet voor. Geen gezeik, alle oudjes rijk, is zijn devies. Ik ben er te oud voor, maar anders zou ik me bij een 40Min-partij aansluiten.

UIT DE OUDE ESB-DOOS

DE F16, MAAR WAT NU?

Ervaringen in de Verenigde Staten hebben geleerd dat een zuivere afweging van voor- en nadelen of, meer toegespitst, van kosten en opbrengsten, ernstig kan worden vertoebeld. Dat heeft dan met name betrekking op het kostenaspect. Zo hebben Amerikaanse schrijvers erop gewezen dat een onderneming – om een militaire opdracht te krijgen – vaak een bod doet dat aanzienlijk beneden de feitelijke kostenraming ligt. Heeft de regering vervolgens voor de aankoop de goedkeuring van het Congres verkregen, dan zal de onderneming niet schromen alsnog van de overheid de „onvoorzienbare kosten” gefinancierd te krijgen.

Van Niekerk, N. (1975) *De YF16, maar wat nu? ESB*, 60(2988), 125-126.

Roger Klaassen
Van Zanten

De auteur heeft verklaard dit artikel alleen te publiceren in ESB en niet elders te publiceren in wat voor medium dan ook. Het is wel toegestaan om het artikel voor eigen gebruik en voor publicatie op een intranet van de werkgever van de auteur aan te wenden.